

Evangelhia zilei de duminică: Sare și lumină

Comentariu la Evangelhia din a 5-a duminică a timpului de peste an (ciclul A): „Voi sunteți sarea pământului”. Isus ne umple de speranță astăzi. Este suficient să punem un strop de har în jurul nostru pentru a-L descoperi pe Dumnezeu în toate.

Evangelhie (Mt 5,13-16)

„Voi sunteți sarea pământului. Dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va săra? Nu mai este bună de nimic, decât să fie aruncată afară și călcată

în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. Nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte Nici nu se aprinde o candelă și se pune sub obroc, ci pe candelabru ca să lumineze pentru toți cei din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri”.

.....

Comentariu la Evanghelie

Imediat după expunerea Fericirilor (Mt 5,1-12), Isus vorbește despre ceea ce sunt chemați să fie în lume și în societate cei care primesc cuvântul Său și trăiesc potrivit acestui mesaj. El sugerează acest lucru prin două imagini foarte expresive: sarea și lumina.

Sărarea alimentelor pentru a le conserva era foarte importantă atunci când nu existau sistemele frigorifice de astăzi și, în plus, le dădea un plus de gust. Sarea împiedică alterarea și, în același timp, face mâncarea mai gustoasă, iar acest lucru îl realizează discret, amestecată printre ingrediente. În Vechiul Testament, sării i se recunoaște o valoare purificatoare (cf. Ex 30,35) și este simbol al fidelității (cf. Num 18,19). În acest sens, ucenicii lui Cristos sunt invitați să fie sare în toate mediile în care se desfășoară viața lor, purificându-le și făcându-le plăcute.

În Palestina din vremea lui Isus, sarea de uz casnic nu era foarte rafinată. Era vorba de un material sărat provenit din Marea Moartă, amestecat cu multe impurități. Pentru a fi folosit, se dizolva și se îndepărta ceea ce rămânea în plus. Uneori acea substanță avea mult mai

mult praf decât sare, astfel încât soluția devenea aproape fadă și nu mai era bună la nimic, decât să fie aruncată pe pământ. Isus se folosește de această experiență a vieții cotidiene pentru a invita la păstrarea integrității în gândire și în faptă. Lecția este mereu actuală, așa cum amintea sfântul Josemaría: „Tu ești sarea , suflete de apostol. — „Bonum est sal“ — sarea este bună, se citește în Sfânta Evanghelie, „si autem sal evanuerit“ — dar dacă sarea devine searbădă..., nu servește la nimic, nici pământului, nici bălegarului; se aruncă, fiind inutilă. Tu ești sarea, suflete de apostol. — Dar dacă devii searbăd...”[1].

La rândul ei, lumina este indispensabilă pentru a vedea și este aprinsă ca să lumineze, nu ca să fie ascunsă. Dar are și un profund sens teologic. Cuvântul, care exista de la început împreună cu Dumnezeu și care este Dumnezeu, este „lumina

cea adevărată, care luminează pe tot omul» (In 1,9), creștinul, «după ce a fost luminat» (Evr 10,32), a devenit «Fiu al luminii» (1 Tes 5,5) și el însuși «lumină» (Ef 5,8)[2].

Creștinul este sare și lumină a lumii atunci când, prin exemplul și cuvântul său, desfășoară o activitate apostolică intensă. Conciliul Vatican II învață acest lucru, făcând referire la acest pasaj evanghelic: „Laicilor li se oferă nenumărate ocazii de a exercita apostolatul evanghelizării și al sfințirii. Însăși mărturia vieții creștine și faptele bune săvârșite cu spirit supranatural au puterea de a-i atrage pe oameni la credință și la Dumnezeu; căci Domnul spune: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca, văzând faptele voastre cele bune, să-l preamărească pe Tatăl vostru care este în ceruri» (Mt 5,16)”[3].

Această acțiune apostolică la care Isus își cheamă ucenicii este deosebit de urgentă într-o lume secularizată, unde, după cum sublinia fericitul Álvaro del Portillo, „nenumărate persoane se îndepărtează de El în toate mediile societății. Noi, împreună cu atâția alți creștini care lucrează pentru Cristos în sânul Bisericii, trebuie să construim – cât de mult îmi place să repet această idee! – ca un zid de apărare care să-i oprească pe oameni în fuga lor nebunească de Dumnezeu, cu dorința de a-i transforma în apostoli care să contribuie la întoarcerea sufletelor la Dumnezeu. Și ce suntem noi? Puțină sare, puțină drojdie pusă în aluatul omenirii (cf. Mt 5,13). Dar această sare și această drojdie, cu harul lui Dumnezeu și cu răspunsul nostru, vor reda gustul divin celor care au devenit insipizi, vor face să dospească făina, până ce se va transforma în pâine bună”[4].

[1] Sfântul Josemaría, *Drum*, nr. 921.

[2] *Catehismul Bisericii Catolice*, nr. 1216.

[3] Conciliul Vatican II, Decretul *Apostolicam actuositatem*, nr. 6.

[4] Fericitul Álvaro del Portillo, „Omilie 28-XI-1987”, în *Romana* 5 (1987) p. 234.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-sare-si-lumina/> (21.03.2026)